

den ganske naturlige Følge deraf, at Beboerne i Baghusene komme til at betale Mere end Beboerne i Forhuset, hvor der kun er 1 à 2 Familier i hver Etage. Naar man nu bliver staaende ved dette, vil man se, at derefter betaler den Fattige, den, der bor paa Kvisten i Baghuset, forholdsvis $\frac{1}{3}$ mere i Husleie end den, der behøver Forhuset, og man maa jo erindre, at i samme Grad, som Husleien saaledes stiger for den Fattige, forringes Veilighedens Verdi, saaledes at i Virkeligheden betaler han langt Mere. Jeg skal sige Dem, hvorledes man har udregnet det. Man kan vel nok uden at overdrive sige, at en Veilighed i Baghuset er 4 Gange ringere end en i Forhuset, og lægges det til Grund, vil man se, at den Fattige kommer til at betale det Tredobbelte mod Forhusets Beboere; han betaler 2 Kr. 77 Øre pr. Kvadratalen, medens han forholdsvis kun skulde betale 48 $\frac{1}{2}$ Øre pr. Kvadratalen. Her have vi Befattningen paa den Fattige efter hans Beboelsesforhold. Naar der bliver Tale om, at der kommer andre sociale Problemer under Debat, vil det blive muligt hyderligere at belyse denne Befattning af den fattige Befolkning til Fordel for de Bemidlede, som foregaar i alle Forhold, og netop den ville vi til Livs. Der er blevet sagt her af et æret Medlem, at det var ikke den Veie, man skulde gaa; man skulde begynde paa anden Maade, man skulde tage fat paa andre Ting. Det ærede Medlem fra Nørresundby (Suel) nævnte Frilægere og andet Mere. Ja, det have vi ikke Noget imod, at der bliver taget fat paa og begyndt paa, men jeg skal fremhæve, at naar vi komme med Forslag baade her og udenfor Salen, ligegyldig hvilke det er, møde vi altid den samme Indvending. Det er ikke paa den Maade, det lader sig ikke gjøre ad den Veie; I maa finde paa noget Andet, og paa den Maade skydes bestandig de Reformers tilbage, som gjælde den store, almindelige og fattige Del af Befolkningen. Nu siges det af det ærede Medlem, som er Medlem af Borgerrepræsentationen (Brix), at der er en Befolkning af disse Kvarterer, som jeg nu har omtalt, der skrumpet sig sammen her, men ikke tilhører den egentlige Arbejderstand. Jeg maa tillade mig at sige overfor det ærede Medlem, at han har vist ikke undersøgt disse Kvarterer; jeg tror ikke, at han selv har set

hvem der bor der. Et saadant Selvsyn klarer Tankegangen i en aldeles forbausende Grad. Jeg kan forstikke det ærede Medlem og Andre, at der paa disse Steder bor Folk, som fuldt ud tilhører Arbejderstanden saa godt som nogen, og som skjule deres Nød langt mere end de, der maatte bo paa bedre Steder og ikke stamme sig ved at trygle om Hjælp, længe før de rigtig trænge dertil, og som i alt Fald ikke trænge nær saa meget som de, der bo i disse Huller og krybe derind for at skjule deres Nød. Der er blevet spurgt, hvorfor bo disse Menneker i disse ujunde Boliger, da der er bedre Boliger nok, hvori de kunne flytte ind, og dette Spørgsmaal er jo ganske naturligt. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem er Husvært, men jeg er vis paa, at dersom han var det og vilde undersøge, hvem der bor i disse Kvarterer, vilde han maatte ikke tage en eneste en af dem ind i sine Veiligheder, thi hvad gjør Husværterne overfor den fattige Befolkning, som ønsker at leie deres Veiligheder? De undersøge i Reglen Enhvers Forhold, inden de modtage ham som Leier, undersøge, om det er Mand eller Kvinde, som er i Stand til at betale den Leie, han fordrer. Han giver ikke Enhversomhelst Plads i sit Hus og giver ikke den Fattige Lov til at flytte ind med de Møbler eller — det er ikke Møbler — med det Stramleri, han har, og som han er reduceret til. De have ikke Andet end de fattige Stumper, derfor krybe de ind i disse Huller, som man har levet til dem; man vil ikke give dem bedre Boliger uden saadanne, der høre under det offentlige Fattigvæsen, og derfor have de alle en Skræk; de skjule deres Nød, thi de have en Skræk for Fattigvæsenet, da de sætte en Tre i at bevare deres Valgret, der for dem er langt mere værd end for Andre, der søge og faae Hjælp, længe før de trænge dertil. Der er mange andre Grunde, der binde Arbejderne til Kvartererne inde i Byen. Deres Arbejdssteder ligge maatte nær ved. Ærede Medlemmer, som maatte være Modstandere af Lovforslaget, ville maatte anføre, at det er Noget, der taler imod Forslaget, at vi ville rive disse Kvarterer ned og drive Arbejderne ud af Byen, bort fra deres Arbejdssteder. Det er nemlig et Faktum, at en meget stor Del af Arbejderstanden er af de økonomiske Forhold, hvorunder den lever, af